

HIRDETÉSEK

Tisztelettel mondok köszönetet a házszen telések örömteli élményéért. Igen jóleső érzés volt a sok meghívás, a kedves fogadtatás, a tartalmas beszélgetések, de mindenekelőtt az a bizalom, amellyel részt adtak az életükből; amellyel nemcsak ajtajukat, de szívüket is megnyitották. Nagy tisztelettel gondolok azokra a családokra, ahol idős, beteg szülőt gondoznak. Együttérzek azokkal, akik gyászolnak, imádkozom azokért, akik anyagi gondokkal, lelki problémákkal vagy szeretetválsággal küzdenek. A személyes találkozások segítenek abban, hogy magam is odaadóbbá váljak papi szolgálatomban; hogy valóban lelkiatyaként imádkozzam a rám bízott közösség tagjaiért.

A nagyböjt idén február 16-án kezdődik. A böjt első napja és a nagypéntek szigorú böjti napnak számít, amikor nem csupán a húsos, de a tejes, vajas, tojásos ételektől is tartózkodunk. A szerdai és pénteki napok mindvégig böjti napok. Aki úgy érzi: érthetetlenek, fölöslegesek, idejétmúltak ezek az előírások, ajánlja fel böjtjét házastársáért, családjáért; rá fog döbbsenni, hogy a szeretet horizontjában a böjt is új értelmet nyer. – A nagyböjt során minden szerdán és pénteken este fél hatkor Előszenteltek Liturgiáját végzünk. Ebben a speciális böjti szertartásban még a kottafejek is imádkoznak. Aki egyszer eljön, minden alkalommal itt akar lenni, oly lenyűgöző ennek a szertartásnak az atmoszférája. Jó szívvel hívunk, várunk mindenkit. A böjt első péntekén kolibát, azaz mézes-gyümölcsös böjti eledelt is megáldunk és szétosztunk.

Szeretettel hívom fel férfi testvéreim figyelmét a Szent András Kihívásra, amely idén is várja a hitben bátor férfiembereket. Jelentkezés a www.szent-andraskor.hu weboldalon. A böjt keddjein pedig reggel 6-kor imaóra!

Nagyböjti lelkigyakorlatunkat Halinda Gyula atya, egyházmegyei ökonómus vezeti, március 6-8. között. Igyekezzünk úgy készülni, hogy a vasárnapon kívül azt a péntek és szombat estét is tegyük szabaddá a lelki töltekezésre.

Az idei hittanverseny kerületi fordulóján egyházközségünk mindkét csapata remek eredményt ért el. István Mira és Polyák Johanna (betegség miatt ők kétfős csapatként álltak helyt) bronzérmert nyert. A Fodor Nándor, Pethő Lőrinc, Pethő Vince alkotta csapat megnyerte a korosztályát, így szurkolhatunk majd nekik az egyházmegyei versenyen is. Köszönjük az érintett gyerekeknek, hogy vállalták a készüléket, és gratulálunk a szép eredményekhez.

A Betegek Világnapja kapcsán február 22-én kiszolgáltatjuk a betegek szentségét azoknak, akik e szentség kegyelmi erejét kérik. Élünk a lehetőséggel!

A Halottak Szombatja öt idei időpontja: febr. 7., 28., márc. 7., 14., máj. 23. – Az elhunytjainkért végzett Szent Liturgia e napokon 7.30-kor kezdődik.

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. – www.kertvarosigorogok.hu
Tel. 30/415-50-92; e-mail: hitoktatasi.iroda@gmail.com – Felelős kiadó: Obbágy László

A NYÍREGYHÁZA-KERTVÁROSI
GÖRÖGKATOLIKUS PARÓKIA ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2026 FEBRUÁR

Két nagy öreg a Bibliában: Simeon és Anna (február 2.)

Szent Lukács evangélista mindkét idős emberről, Simeonról is, Annáról is azt írja, hogy imádságos, példás életű, várakozó emberek voltak.

1. Simeon a Lélek ösztönzésére Jézus bemutatása napján is a templomba megy és imádkozik. Annáról azt halljuk, hogy nem vált meg a templomtól: éjjel-nappal böjttel és imádsággal szolgált Istennek. – Az idős ember hajlamos azt hinni (különösen, ha házhoz vagy ágyhoz kötött), hogy nincs már haszna az életének. Az imádkozó öreg soha nem érzi fölöslegesnek magát. Tudja, imádsága ér annyit, mint testi vagy szellemi ereje annak idején.

2. Simeon igaz ember; kevesekről állít ilyet a Szentírás. Anna rövid életrajzából is az derül ki, hogy példaadó életet élt. – Idős testvéreink példájára elengedhetetlenül szükségünk van. Tanulni akarunk örömeikből és bánataikból, sikereikből és tévedéseikből, életükből és halálukból egyaránt. – *Felejtethetetlenül igaz példa volt számomra a két nagyapám: egyik kántortanítóként, javíthatatlanul lelkes, élete végéig lángoló apostolként, a másik kérges tenyerű parasztemberként, akivel együtt imádkozhattam minden harangszóra a búzatábla közepén.* – „Jézus tanítványa voltam, gyermekekhez lehajoltam; a szívemhez fölemeltem, szeretetre így neveltem.” (Benedek Elek)

3. Simeon és Anna várakozásban éltek. – Várakozásban él az idős ember. A zsoltáros ezt írja: „Az ember élete hetven esztendő, jó erőben nyolcvan esztendő, s mi azok fölött van, fáradság és fájdalom; s eljő az ernyedés, és elragadtatunk.” Ez a reális látásmód. A halál bármikor jöhet, de idős korban nagyobb a valószínűsége. Nem félelemmel, hanem várakozással él a hívő idős ember, hiszen hazakészül. – Áprily Lajos verse így hangzik: „Csak gyökeres szót adj. S közel a véghez, egy pátosztalan, kurta szó elég lesz, a túlsó partot látó révülésben a «készen vagy?»-ra ezt felelni: «készen.»”

Simeon és Anna, a két evangéliumi öreg imádságos, példaadó, várakozó élete erősítse idős testvéreink hitét, kitartását, hogy életük össze gyümölcsöt érleljen mindnyájunk örömére.

Ez az interjú valamikor az Új Emberben jelent meg. Régi, de mind a Házasság Hete, mind a Betegek Világnapja kapcsán ma is van aktualitása.

Kondás Sándor görögkatolikus pap Nyíregyházán él feleségével, Terikével és gyermekeivel, akik közül a legkisebb születése nem várt megpróbáltatást jelentett, és nem remélt ajándéknak bizonyult számukra.

„Áldott legyen az Úr neve mostantól mindörökké!”

– Ez az imádság keretezi napjainkat. Reggelente ezzel adunk hálát a remélt, esténként pedig a kapott jóért. Alapvetően pedig azt a hitvallást fogalmazzuk meg benne, hogy életünk minden helyzetében – jó- és balsorsban egyaránt – arról szereztünk eddig tapasztalatot, hogy velünk volt az Isten.

– Valójában nincs ebben semmi rendkívüli. Nem teszünk mást, mint megpróbáljuk életünk minden eseményét valahogy az Isten szemszögéből nézni. Mert az Isten jó. Ha mégis megenged az életünkben valami rosszat, akkor annak oka van. Be is lehet gyakorolni ezt a szemléletet, vagyis azt, hogy minden dologra, történésre rákérdezünk: „Mi lehet ezzel a jó Isten szándéka?” Talán ezek a „gyakorlatok” edzetek meg minket annyira, hogy az életünket sokkoló helyzetekbe nem roppantunk bele, azoktól nem borultunk ki. Nem tudjuk, miért és hogyan, de Isten levette rólunk a kétségbeesésnek, a bizalomhiánynak és a kishitűségnek a terhét.

– Az első „érthetetlen” időszak az a hét év volt, amikor hiába vártuk, hogy megszülessen az első gyermekünk. Az egyik este csörgött a telefon. A család régi orvos ismerőse hívott fel: „Behoztak hozzánk egy gyereket... Úgy hallottam, foglalkoztok a gondolattal, hogy...” Azóta a legidősebb fiúnknak két születésnapot tartunk: azt, amikor megszületett, és azt, amikor örökbe fogadtuk. Ezt szándékozta tenni vele az Isten? Őt kellett megvárunk, hogy aztán egy év múlva kihordhassam Dorottyát, majd két év múlva megszülessen Johanna, utána pedig Kristóf nevű gyermekünk?

– Már-már az öregedés jeleit észleltük magunkon, amikor – negyedik gyermekünk születése után tíz évvel – életjelt adott magáról Gergely. Többen meg is kérdezték a feleségemet: „Tervezett baba?” Mire ő azt válaszolta: „Igen, csak mi későbbre terveztük... Jövőre leszünk ugyanis huszonöt éves házasságok.”

– A görögkatolikus liturgikus naptár szerint november 8-án Mihály és Gábor főangyalokat ünnepeljük. Ennek a napnak reggelén, a kórház szülőszobájából még azt SMS-eztük a családtagoknak és a barátoknak, hogy „Gergely nevű kisfiúnk egészségesen megszületett.” Húsz perc múlva tudtuk meg, hogy Gergellyel más szándéka van az Istennek. Olyan jegyeket, mondhatom talán azt, hogy olyan „stigmákat” kapott fogantatása pillanatában, amelyek a Down-kór tünetei. Szó szerint villámcsapásként ért a hír. Hirtelen lesújtott, de pillanatok alatt át is futott rajtunk. A következő percben Gergely kinyitotta a szemét, rám nézett és – Isten a tudója, mitől – képes voltam kimondani, hogy „nem baj”.

– Másnap, mint a többi gyerekünk születésekor is, rövid levelet fogalmaztunk, amelyben közöltük Gergely rendkívüli érkezését: *Szeretettel osztjuk meg veletek azt a jó hírt, amellyel 2003. november 8-án angyalok (Mihály és Gáriel) jöttek hozzánk a mennyből. Megszoktuk tőlük, hogy amikor természetfölötti közlés érkezik az Égből a Földre, annak ők a hírnökei. Így toppantak be 7 óra 50 perckor Gergellyel, a mi kisfiúnkkal is, aki ekkor született meg nekünk, mint Isten irántunk való szeretetének titokzatos jele. Azt kérjük tőletek, hogy amikor megismeritek őt, ne sokáig szomorkodjatok, mert mit érne a hitünk, ha épp vele kapcsolatban nem tudnánk megvallani: „Áldott, ki az Úr nevében jó, Isten az Úr, ki megjelent nekünk.”*

– Gyermekeink felfokozott érzésekkel vártak minket haza a kórházból. Hagytuk, hogy néhány napot felhőtlenül örüljenek kisöccsüknek, akit már pólyásként mint majdani futballszárt, illetve sakkbajnokot képzeltek el. Lépésről lépésre vezettük el őket annak elfogadásához, hogy Gergelyt nem az álmaikhoz, hanem Isten terveihez kell mérni. Rövid idő alatt olyan átalakuláson mentek át, amelyből megszületett Dottink mindent feloldó mondata: „Milyen mázlista ez a Gergely. Csak be kell sétálnia majd a mennyországba, mi pedig görcsölhetünk, hogy bejussunk!”

– Bennünk is, de másokban is hatalmas változást idézett elő Gergely: mindent átértékelünk. Dolgokról, vágyakról, amelyeket eddig fontosnak tartottunk, kiderült, hogy nincs komoly jelentőségük. Csupa hiúság és hiábavalóság. Az apró örömeknek, finom gesztusoknak, kis figyelmességeknek nőtt meg a szerepe. Fogékonyabbak lettünk ezekre, és készségesebbek a hálaadásra.

– Akik Gergely közelébe kerülnek, azt mondják, ellenállhatatlan készítményt éreznek arra, hogy mosolyra derítsék. Ehhez viszont az szükséges, hogy pozitív érzéseket szítsanak fel magukban... Vagyis a legjobbat hozza elő az emberekből.

– Rendkívül igényli a család figyelmét. Nyugodt, de nagyon mozgékony kisfiú. Derűs, háborítatlan természet, és igazi „vidám kópé”. A feltétel nélküli elfogadás, a legőszintébb szeretet és a legtisztább öröm nagykövete ő közöttünk.

– De ilyen nagykövete annak a hitnek is, amelyet az őt keresztelő püspök fogalmazott meg a prédikációjában: „Karácsony ünnepének az izaiási öröksége, az Emmanuel ereje itt van előttünk. Megtestesült, most úgy hívják, Gergely... Neki nem a gyengeséget kell hirdetni, neki nem a kisbaba elesettsége a mondanivalója. Neki egy mondanivalója van: hatalmas az Isten!”

– Van egy „kincsesládánk”, amiben azok a levelek vannak, amelyeket a barátaink küldtek Gergelynek. Az egyikben egy idézetféle szerepel: „Minél mélyebb árkot hasít lelketekbe a kereszt, annál több öröm és szeretet befogadására lesztek képesek.” Ezt máris így érezzük, és abban reménykedünk, hogy bőségesen jut majd belőle a viszontajándékozásra is!